

Universitätsbibliothek Wuppertal

Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria, Historica, Critica

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Supplementum fragmentorum Ruhnkenianorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1677)

SUPPLEMENTUM
FRAGMENTORUM
RUHNKENIANORUM.

AD J. D. LENNEPIUM.

EX ADDENDIS AD COLUTHUM p. 205—208.

Supplenda Epp. p. 875. cf. Praef. p. LVI sq.

Vs. 15. [Καὶ χαρίτων βασιλείαν ἀγαλλομένην Ἄφρο-
δίτην· Vix ferenti Lennepio verbum ἀγάλλεσθαι sine
Dativo, et idcirco conjicienti βασιλεία, scripsit Ruhn-
kenius:] Vide, anne Coluthus his se exemplis tue-
ri possit. Orpian. Ἀλιευτ. Lib. IV. vs. 328.

Ἦμος ἅπας περίχωρος ἀγαλλομένησιν ἰωῆς

Νηπιάχων κέκληγε.

et vs. 360.

— ἀγαλλόμενον δὲ μένουτι.

Nonnus Διονύσ. Lib. IX. vs. 242.

Εἶπεν ἀγαλλομένη καὶ ἐν αἰθέρι.

et Libr. XLVI. vs. 240.

— εἰσαῖον δὲ

Κάδμος ἀγαλλομένης ἑτερόφρονα παιδὸς ἀπειλήν.

Vs. 59. [Ἐνθεν Ἔρις πολέμοιο κ. τ. λ. Conjiciens
Lennepius Ἐνθεν ἄρα πολέμοιο, „ Paulo aliter, in-
quit, locum tentavit Doctissimus Ruhnkenius, pro
Ἐνθεν Ἔρις πολέμοιο legendum suspicatus Ἐνθεν ἔτι πτο-
λέμοιο. Τυπὸ πορρο etc.”]

Vs. 95. [Κεστὸν ὄθεν Φιλότητος ἐμῆς ἐμδν οἶστρου
ἐλοῦ-

ἐλοῦσα.] Corruptum istud EMHΣEMON ex voce ENHEOS ortum videtur. Lego igitur

— ὅθεν Φιλότητος ἐνήεος οἶστρον ἐλοῦσαι.

Gregorii Nazianzeni ὑποθήκαι πάρθεν. p. 18. Ed. Hervag.

Καίρως δ' αὖ Φιλότητος ἐνήεος ἐστὶν ἅπασιν,

Ἐπερίως, ἀλίως τε, καὶ ὅσο' ἐπὶ γαίαν ὀδεύει.

Vs. 152. [P. 45. lin. 12. „Idem observasse Doctiss. Ruhnkenium, postea ex ejus literis mihi innotuit.”]

Versum 204 [Ἦ δ' ἄρα μιχθαλόεντος ἀπ' ἠέρος ἔμβρον ἀνεῖσα.] conjectura hunc in modum refingebam:

Ἦ δ' ἄρα μυδαλέου ἐξ ἠέρος ἔμβρον ἀνεῖσα.

Nunc vero lubens arripio, quod Clarissim. Reimari Codex suppeditat, μιχθαλόεντος. De qua voce vide Eustathium, et Scholia Minora ad Iliad. Ω, vs. 753. et Hesychium in v. Μιχθαλόεσσα.

Vs. 205. [Ἐκλύσθη δέ τε πόντος. „Merito, inquit Lennepius, etiam vulgatam (ἐκλύσθη, maluerant alii ἠχλύσθη) tuetur Doctiss. Ruhnkenius, adducto Quinti Calabri loco Lib. XIV. vs. 534.

Ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περιδρομος Ἀμφιτρίτη.”]

1747.

EX ANNOT. AD PHALARIDIS EPIST. P. 130.

Phalaris Ep. XXXV. Οὔτως οἶδα καὶ Λυκῖνον, πέρνον μὲν ἐν παισὶ, λάγνον δὲ ἐν νέοις, μοιχὸν δὲ ἐν γυναιξίν, ἀκόλαστον δὲ ἐν κώμοις, ἀσελεγῆ δὲ ἐν ἡδοναῖς.

ναίς, ἀργὸν δὲ ἐν εἰρήνῃ, λειποτάκτην δὲ ἐν πολέμῳ, κ. τ. λ.] Gravis, „inquit *Ruhnkenius* noster, in literis ad me datis,“ corruptela haeret in verbis, ἀσελ-
γῆ δ' ἐν ἡδοναίς; quod merito tanquam nimis generale Boyleum offendit, cum intemperantiae vitia sigillatim perstringat. Legendum igitur, ἐν θοίναις. Vox θοίμη non poëtis solum, sed et prosae orationis scriptoribus usitata. Vid. *Aelian.* V. H. XII, 15. *Liban.* Ep. CXXIV. Intelliguntur publicae civitatis epulae. Quare etiam emendare possis ἐν δημοβοιναίς. *Lucian.* *Phalaris*, T. H. p. 190. Καὶ τὸν δῆμον ἐν θεαίς καὶ διανομαίς, καὶ πανηγύρεσι, καὶ δημοβοιναίς διήγον.

1777.

M E T H O N O T E M

EX MUSGRAVII

EXERCITATIONIBUS EURIPIDEIS, LUGD.
BAT. 1762, p. 185 sq. ci. Praef. p. LXIII.

EURIPIDES Bacch. v. 1208.

Χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.

Pieronus Verisim. p. 130. corrigens, χωρίς τιδή-
ρου, quid sensus postulet, vidit, quid Euripides scri-
pserit, non item. Legendum:

Χωρίς τ' ἀθήρος ἄρθρα διεφορήσαμεν.

Phrynichus Παρασκ. Σοφιστ. Ms. Ἄθῃ, ἢ ἀκμὴ τοῦ
ἠκονημένου σιδήρου, ἀπὸ τοῦ ἀθέρους, ὃ ἔστιν, ἀστέχους

τὸ

τὸ ἄνρον καὶ λεπτότατον, παρ' οὗ τὸ ἀθρηλοιογὸν καὶ ἀθερίζειν. Sic Aeschylus hac voce usus est, teste Hesychio: Αἰθήρ, ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Δισχύλος Νηρηῖσι. Ejusdem Tragici est vox ἀθερῆς, huic, ut videtur, cognata, quam Hesychius et Etymol. M. p. 25. I. varie explicant. Lexic. Ms. Bibl. Sangerm. Ἄθερῆς, ἴσως μὲν ὁ ἀτειρῆς, ἢ ὁ ἄγαν ἐριστικός. Δισχύλος Ἀγαμέμνονι. Χαλκιδὸν ἀθερῆ τῆς ἀσπίδος ὑπερτε-
υῆ. ἢ ὁ λαμπρὸς, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροῦμενος. ἢ ὁ ἀθε-
ρίζων, καὶ οὐδένοσ ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. Aeschyli
versum in Agamemnone frustra quaeras.

1762.

RUHNKEN.

A D XENOPHONTEM.

EX SCHOLIS MSS. IN MEMORABILIA
SOCRATIS (*).

Libr. I. Cap. 2, 45:

Οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες sunt *divites*, sed saepe
supprimitur nomen *χρήματα*, et οἱ ἔχοντες simpliciter
sunt

[(*) De Xenophonteis illis Ruhnkenii Scholis, e quibus
hunc locum attulimus ad Isocratis Areop. p. 156, festiva
sunt quae narrat Cl. Wytttenbachius Vir. Ruhnk. p. 77 sq.
Nec pauca illis insunt digna sane, quorum ratio habeatur:
quamvis, quae nova haberet, pleraque ipse in lucem prodide-
rit Scriptor in Animadversionibus editis, supra p. 457 sqq.]

FRAGMENTOR. RUHNKENIANOR. 1007

sunt *opulenti et fortunati*. Euripides apud Stobaeum
p. 53:

Κακὸς ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ἄλβιοι.

Hugo Grotius vertit:

Dites beati, pauperum infelix genus.

Vide Kusterum ad Aristoph. Plut. v. 596. Latini
etiam hoc imitati sunt. Lactantius Div. Instit. V;
8: *ut habentium pia collatio non habentibus subveni-*
ret.

1765.

AD MEDENBACHIUM WAKKERUM:

EX AMOENITATIBUS LITTER. p. 40.

Cf. Praef. p. LXII.

EPIT. ILIAD. HOMER. VS. 940 sq:

Ante oculos } Hi versus ordine inverso leguntur in
quem procul } Ms. (*) Vir doctus in margine edi-
tionis veteris notat, priorem Versum Barthio huc
intrusum videri ex Versu 952.

1770.

[(*) Significatur Codex Leidensis, cujus aliquot varias
lectiones secum communicasse humanissimum Ruhnkenium;
scribit Wakkerus p. 35.]

AD L. C. VALCKENAERIUM.

EX THEOCRITI DECEM IDYLLIIS.

Supplenda Epp. p. 889. cf. Praef. p. LX.

Ed. pr. pag. 217. alt. p. 215.

[Nunc tandem observationem subjiciam, — quam, cum aliis permultis, ex ineditis libellis suis mihi Ruhnkenius subministravit, τῶ ὄντι τὰ τῶν Φίλων ἡγούμενος κοινὰ. Haec sunt in Parisino Lex. Sangerm. Ms.]

Ἄβιος, ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν, οἷον ὁ κρείστων βίας. καὶ Ἄβιοι, οἱ Νομάδες, παρ' Ὀμήρῳ, οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. ὁ μὲντοι Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει. κέχρηται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐστερημένου τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ πολύβιος κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἀββίος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Apud Platonem l. c. Scholiastes Ms. ἀββίον explicat ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας.

Pag. 218 = 215.

[Orion Thebanus Etymol. Ms. penes Clar. Nostrum Ruhnkenium:]

Ἄβληχρον. δύναται τὸ α κατ' ἐπίτασιν σφόδρα ἀσθενές. Βληχρὸν γὰρ τὸ ἀσθενές, ἀπὸ τῆς τῶν προβάτων Φωνῆς τὸ γὰρ βληχρὸν ἐπ' αὐτῶν εἴρηται. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τάττεται τὸ βληχρὸν, ὡς εἶναι παρὰ τὸ βάλειν εἰς γῆν. ποτὲ δὲ καὶ τὸ ἀναιρεῖν, ὡς δύνασθαι τὸ

εὐσθενὲς δηλοῦν, καὶ πάλιν τὸ ἰσχυρὸν, τοῦ α ἀναίρεσιν
καὶ ἐπίτασιν δηλοῦντος. οὕτως εὔρον ἐν τῷ περὶ παθῶν
Ἡρωδιανοῦ. [adscripterat R.] *Haec contraxit, Ovid.
nem laudans, Etymologus M.*

Pag. 307 = 302.

[Theocr. Id. XV. 16. *Νίτρον καὶ Φῦκος.* In Theo-
critica elegantem hanc observationem mecum commu-
nicavit D. Ruhnkenius:]

Praxinoë nitrum et fucum sibi emi volebat, quod
formam interpolaret, in publicum proditura. Ad *ma-
lam rem muliebrem* (ut Terentius vocat *Heaut. I. 3.
48.* ubi videndus Bentlejus) non minus *nitrum* perti-
net, quam *fucus*. Ovid. *Medicam. Fac. vs. 73.*

*Nec cerussa tibi, nec nitri spuma rubentis
Desit.*

ubi Theocritum laudat N. Heinsius. At maritus,
homo antiquus et frugi, pro nitro et fuco salem at-
tulit, tacite monens uxorem, necessaria ad victum
emenda esse, non nugas muliebres. Sensum loci vidit
Toupius in *Append.* sed minus diserte explicuit.

Pag. 335 = 331.

[His scriptis, Ruhnkenius Noster ista mecum com-
municavit:] Rectissime [in *Etymol. M. p. 97, 1:*
*Ἀναζυγοῦν — Πλάτων εὐμενίστιν, εὐθὺς ἀναζυγῆς γενό-
μενης*] *Cod. Dorv. Πλουτ. Εὐμ. ex quo facio Πλου-
ταρχος εὐμένει.* Locus est in *Eumene p. 595, A.*

Pag. 402 = 399.

[His scriptis cum vix quidquam praeterea in editis

reperiri Grammaticis putarem, Schedulam ad me misit Amicus, harum etiam rerum, si quis alius hac aetate, longe peritissimus D. R.]

Grammaticus Ms. Sangermanensis Γαλιδεύς, ὁ τῆς γαλῆς σκύμνος. Κρατίνος Ὀραιο. Eundem Cratini locum respexit Hesychius, quem ita corrigendum puto: Γαλιδέα. Κρατίνος. λέγει δὲ οὕτως τὸν εὐτελεῖ καὶ ὡς γαλῶν παῖδα. Idem Grammat. Ms. Κορωνιδεύς, ὁ τῆς κορώνης νεοσσός. Κρατίνος Πυλαίεα. Eadem habet Hesych. sed sine auctoritate.

AD PLATONIS SCHOLIASTAM.

EX ADVERSARIIS MSS.

Supplenda p. 921. Cf. Praef. p. XLII sqq.

Phaedon. p. 62, B:

Καὶ ὁ Κέβης — Ἰττω Ζεὺς, ἔφη, τῆ αὐτοῦ Φωνῆ εἰπῶν] — τὸ δὲ Ἰττω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ Ἰστα, τῆ βιωτικῆς διαλέκτου. [Ad hoc Scholion, teste Cl. Wytttenbachio Annot. p. 133, Ruhnkenius haec notavit:]

Valckenaerius ad Euripidis Phoeniss. 1671, p. 561. P. Petiti Miscell. Obs. III. 31. Hemsterhusius ad Hesychium T. II. p. 15. Olympiodorus in Phaedonem. Forsterus ad Platonis Phaedon. p. 366.

The-

Theaetet. p. 153, D:

"Ανω κάτω] Παροιμία, "Ανω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν
τῆν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ
ἐν Χήρῃ"

Τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ, νῦν

Τᾶνω κάτω, Φασὶ, τὰ κάτω δ' ἄνω.

[Ad h. l. haec adscripserat Ruhnkenius, prodita a Cl.
Bakio ad Cleomedis Cycl. Theor. p. 381:]

Alexis apud Diog. Laërt. III, 27. Bergler. ad
Aristoph. p. 422 et 904. ubi dicitur pro *temere*.
Euripid. Herc. 968. Bacch. 349. Phaedonis p. 390,
C, 392, G, 399, G. Pol. VI, 479, A. Epin.
703, A. Bergler. ad Aristoph. p. 154. Hipp. p.
335, B, Lach. p. 253, A, Crat. p. 258, G.
Gorg. 295, C, 300, A. 307. — Phaedr. p. 355,
E, 358, A, Minoe p. 45, D, Phileb. p. 85,
D, E. Theaet. p. 136, G. Jon. p. 148, B. Soph.
p. 158, F. Prot. p. 212, C, 214, B. Hippar-
cho p. 2, F. G. Alc. II. p. 42, E. Epist. So-
crat. p. 32. Themist. p. 30, 346. Synes. p. 196.
Plat. Epinom. p. 701, D. Demosth. de Fals. Leg.
p. 206. De Corona p. 331. Lucian. T. I. p. 137.
Not. ad Terent. T. II. p. 929. Suid. in V. Hesych.
in V. μονουσιχλ. Philo I. p. 298. Casaub. in Athen.
p. 13 (Demosth. contr. Aristocr. p. 322.) ad Pe-
tron. p. 319. Seneca de Tranquill. p. 374. ad Hero-
dot. p. 195. Abr. ad Aeschyl. Part. II. p. 94. ad
Aristoph. Plut. p. 109. Seneca Ep. 44. Markland.
Max. Tyr. p. 326. Aristid. Morelli p. 150. Celsus
ap. Orig. p. 47. Stobaeus p. 276. Aristid. T. I. p.
226. Athenaeus p. 225, C, 336, E, 403, A.

Theaetet. p. 179, D:

Διακρούοντα] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακρουομένων τὰ
 κέρατα, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. [Teste Wyttenbachio ad
 Plutarch. p. 64, D, Ruhnkenius in Adversariis scripta
 reliquit haec:]

Schol. ad Nub. 317. ibique Kuster. Plutarch. T. II.
 p. 64. Corrig. Diog. Laërt. p. 330. κομπεῖν confirmat
 Eustath. ad II. M. p. 896. Suid. v. Κροῦσις. Kust.
 ad Suid. T. III. p. 207 et 245. ad Hesych. I. p. 336.
 Phavor. qui sequens scholion conjungit, Themist.
 p. 299. ad Lucian. T. II. p. 842. Menag. ad Laërt.
 p. 112. Philebo p. 90, D. Phrynich. MS. v. Πε-
 ρικεκρουόμενος. Toup. ad Longin. p. 192.

[Alia verbo laudantur ibid. p. 93, D. 147, C.
 156, A. et fortasse alibi.]

Phaedro p. 241, C:

Ὀστράκου μεταπεσόντος] Ὀστράκου περιστοφῆ, ἐπὶ
 τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν δρμώντων. κ. τ. λ. [Ubi, lau-
 dante Cl. Wyttenbachio in Annot. ad Eunap. p. 299.
 haec notavit Ruhnkenius;]

Galen. T. III. p. 20: Scholiastes Hermogenis p.
 169: Eunapius p. 141: Libanius Epistola 423:
 Diogenianus p. 158: Apostolius p. 177. Olympio-
 dorus in Gorgiam p. .... Hermias Mss. p. 107.
 Marinus p. 36. Lucianus T. I, p. 705. Dio p. 77,
 175.

AD.